

Rafał Nowak

Notatki do wykładu analizy numerycznej Kwadratury

12 grudnia 2017

Rozważmy zbiór $\mathbb{F} \equiv \mathbb{F}[a, b]$ funkcji całkowalnych (ograniczonych i ciągłych prawie wszędzie w $[a, b]$). Funkcjonał liniowy I_p odwzorowujący $\mathbb{F}$ w zbiór liczb rzeczywistych $\mathbf{R}^1$ określamy następująco:

$$I_p(f) := \int_a^b p(x)f(x) dx \quad (f \in \mathbb{F}), \quad (1)$$

gdzie *funkcja wagowa* $p \in \mathbb{F}$ jest nieujemna w $[a, b]$, znika w skończonej liczbie punktów tego przedziału.

Definicja 1. Kwadraturą liniową nazywamy funkcjonal Q_n określony następująco

$$Q_n(f) := \sum_{k=0}^n A_k f(x_k) \quad (n > 0). \quad (2)$$

gdzie *liczby*

$$A_k \equiv A_k^{(n)} \quad (k = 0, 1, \dots, n)$$

– nazywamy współczynnikami (wagami), a *liczby*

$$x_k \equiv x_k^{(n)} \quad (k = 0, 1, \dots, n)$$

– węzłami kwadratury Q_n . Resztą kwadratury Q_n nazywamy funkcjonal

$$R_n(f) := I_p(f) - Q_n(f).$$

Definicja 2. Mówimy, że kwadratura Q_n jest rzędu r , jeśli

- (i) $R_n(f) = 0$ dla każdego wielomianu $f \in \Pi_{r-1}$ i
- (ii) istnieje taki wielomian $w \in \Pi_r \setminus \Pi_{r-1}$, że $R_n(w) \neq 0$.

Lemat 1. Jeśli kwadratura Q_n jest określona wzorem (2), to jej rząd nie przekracza $2n + 2$.

Kwadratury interpolacyjne

Rozważamy kwadratury

$$Q_n(f) := I_p(L_n[f]), \quad (3)$$

gdzie $L_n[f]$ jest wielomianem interpolacyjnym dla funkcji f w punktach x_k . Wprowadźmy oznaczenie na *wielomian węzłowy*:

$$\omega(x) := (x - x_0)(x - x_1) \dots (x - x_n).$$

Współczynniki kwadratury interpolacyjnej wyrażają się wzorem

$$A_k := I_p(\lambda_k) := \int_a^b p(x)\lambda_k(x) dx = \int_a^b p(x) \prod_{j=0, j \neq k}^n \frac{x - x_j}{x_k - x_j} dx \quad (k = 0, 1, \dots, n), \quad (4)$$

a reszta – wzorem

$$\begin{aligned} R_n(f) &= \int_a^b p(x)\omega(x)f[x, x_0, x_1, \dots, x_n] dx \\ &= \frac{1}{(n+1)!} \int_a^b p(x)\omega(x)f^{(n+1)}(\xi_x) dx. \end{aligned} \quad (5)$$

Ostatni wzór zachodzi przy założeniu, że $f \in C^{n+1}[a, b]$.

Twierdzenie 1 (Jacobi). Kwadratura Q_n określona wzorem (2) ma rząd $\geq n + 1 + m$ ($1 \leq m \leq n + 1$) wtedy i tylko wtedy, gdy spełnione są następujące dwa warunki:

- (i) Q_n jest kwadraturą interpolacyjną,
- (ii) dla każdego wielomianu $u \in \Pi_{m-1}$ zachodzi równość $I_p(\omega u) = 0$.

Kwadratury Newtona-Cotesa

Kwadratury Newtona to kwadratury interpolacyjne z węzłami równoodległymi

$$x_k \equiv x_k^{(n)} := a + kh \quad (k = 0, 1, \dots, n; h := (b - a)/n), \quad (6)$$

stosowane do obliczenia całki (1) dla $p \equiv 1$, czyli całki

$$I(f) := \int_a^b f(x) dx.$$

Zatem

$$Q_n(f) := \sum_{k=0}^n A_k f(a + kh),$$

gdzie zgodnie z wzorem (4)

$$A_k \equiv A_k^{(n)} = I(\lambda_k) = \int_a^b \lambda_k(x) dx = \frac{h(-1)^{n-k}}{k!(n-k)!} \int_0^n \prod_{j=0, j \neq k}^n (t - j) dt \quad (k = 0, 1, \dots, n).$$

Twierdzenie 2. Reszta R_n kwadratury Newtona-Cotesa wyraża się wzorem

$$R_n(f) = \begin{cases} \frac{f^{(n+1)}(\xi)}{(n+1)!} \int_a^b \omega(x) dx & (n = 1, 3, \dots), \\ \frac{f^{(n+2)}(\eta)}{(n+2)!} \int_a^b x \omega(x) dx & (n = 2, 4, \dots), \end{cases} \quad (7)$$

gdzie $\xi, \eta \in (a, b)$.

W wypadku $n = 1$ kwadratura Newtona-Cotesa nosi nazwę *wzoru trapezów*. Mamy $h = b - a$, $x_0 = a$, $x_1 = b$, $A_0 = A_1 = h/2$,

$$Q_1(f) := \frac{b-a}{2} [f(a) + f(b)], \quad (8)$$

$$R_1(f) = \frac{f''(\xi)}{2!} \int_a^b (x-a)(x-b) dx = -\frac{(b-a)^3}{12} f''(\xi) = -\frac{h^3}{12} f''(\xi). \quad (9)$$

Dla $n = 2$ otrzymujemy *wzór Simpsona*:

$$h = (b-a)/2, \quad x_0 = a, \quad x_1 = (a+b)/2, \quad x_2 = b, \\ A_0 = A_2 = h/3, \quad A_1 = 4h/3,$$

$$Q_2(f) := \frac{b-a}{6} [f(a) + 4f((a+b)/2) + f(b)], \quad (10)$$

$$R_2(f) = \frac{f^{(4)}(\eta)}{4!} \int_a^b x(x-a)(x-\frac{a+b}{2})(x-b) dx \\ = -\frac{1}{90} \left(\frac{b-a}{2}\right)^5 f^{(4)}(\eta) = -\frac{h^5}{90} f^{(4)}(\eta). \quad (11)$$

Złożone kwadratury Newtona-Cotesa

Złożony wzór trapezów

$$T_n(f) := h \sum_{k=0}^n f(t_k), \quad (12)$$

Reszta R_n^T jest równa

$$R_n^T(f) = -n \frac{h^3}{12} f''(\xi) = -(b-a) \frac{h^2}{12} f''(\xi). \quad (13)$$

dla pewnego $\xi \in (a, b)$.

Złożony wzór Simpsona

$$\begin{aligned} S_n(f) &:= \frac{h}{3} \{f(t_0) + 4f(t_1) + 2f(t_2) + 4f(t_3) + 2f(t_4) + \dots \\ &\quad \dots + 2f(t_{2m-2}) + 4f(t_{2m-1}) + f(t_{2m})\} \\ &= \frac{h}{3} \left\{ 2 \sum_{k=0}^m f(t_{2k}) + 4 \sum_{k=1}^m f(t_{2k-1}) \right\} \\ &= \frac{1}{3} (4T_n - T_m) \quad (n = 2m). \end{aligned} \quad (14)$$

Rzeszta $R_n^S(f)$ jest równa

$$R_n^S(f) = -m \frac{h^5}{90} f^{(4)}(\eta) = -(b-a) \frac{h^4}{180} f^{(4)}(\eta), \quad (15)$$

gdzie $\eta \in (a, b)$.

Metoda Romberga

$$\begin{aligned} h_k &:= (b-a)/2^k, \\ x_i^{(k)} &:= a + ih_k \quad (i = 0, 1, \dots, 2^k), \\ T_{0k} &:= T_{2^k}(f) = h_k \sum_{i=0}^{2^k-1} f(x_i^{(k)}). \\ T_{mk} &= \frac{4^m T_{m-1,k+1} - T_{m-1,k}}{4^m - 1} \quad (k = 0, 1, \dots; m = 1, 2, \dots). \end{aligned}$$

Tak więc, zaczynając od złożonych wzorów trapezów $T_{00}, T_{01}, T_{02}, \dots$ budujemy trójkątną **tablicę Romberga** przybliżeń całki (zob. tablicę 1).

Tabela 1. Tablica Romberga

T_{00}					
T_{01}	T_{10}				
T_{02}	T_{11}	T_{20}			
T_{03}	T_{12}	T_{21}	T_{30}		
$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\ddots$	
T_{0m}	$T_{1,m-1}$	$T_{2,m-2}$	$T_{3,m-3}$	$\dots$	T_{m0}
$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$		$\ddots$

Można wykazać, że

$$1^\circ T_{mk} = I - c_m^* h_k^{2m+2} - \dots \quad (k \geq 0; m \geq 1);$$

$$2^\circ T_{mk} = \sum_{j=0}^{2^{m+k}} A_j^{(m)} f(x_j^{(m+k)}) \quad (k \geq 0; m \geq 1)$$

(elementy k -tego wiersza tablicy Romberga zawierają te same węzły, co T_{0k}), gdzie $A_j^{(m)} > 0$ ($j = 0, 1, \dots, 2^{m+k}$);

3° dla każdej pary k, m T_{mk} jest sumą Riemanną;

4° każdy z wzorów $T_{m0}, T_{m1}, \dots$ jest kwadraturą rzędu $2m+2$;

5° (wniosek z 2°, 3°, 4° i z twierdzenia o zbieżności ciągu kwadratur o dodatnich współczynnikach) niech $I = I(f)$, gdzie f jest dowolną funkcją ciągłą w $[a, b]$; wówczas

$$\begin{aligned} \lim_{k \rightarrow \infty} T_{mk} &= I \quad (m = 1, 2, \dots); \\ \lim_{m \rightarrow \infty} T_{mk} &= I \quad (k = 0, 1, \dots). \end{aligned}$$